

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 4. Ex vinuer sali omnium creaturarum tristitia in morte Christi, collige quanta fuerit asstictio cordis SS. Matris eius: quæ non plorans, acerbius eam quam omnes illæ persensir.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

...cipie expositus, et ex illis potuerit ipsa ter-
 minari De teraphico Patre S. Francisco in
 eius officio canuit, quod Mariæ sit; q. n.
 quantum erat ex parte ipsius Christum con-
 cedat coram hominibus cum periculo vite,
 & quasi iam ex oculis mortem toleraturus,
 tam ob causam honorari potest ut Martyr.
 Sicutus igitur & dolor Virginis De par-
 tibus ita pugnantibus & terribilibus, ut vel
 animam eius laudissimam potuerit oppri-
 mē, ut nec metuo potest ex illis titulum & fer-
 re Martyr. Ex altera parte preterea sunt et di-
 versae ad ipsa morte proventes: quam hri-
 sus parabant, & que dedit supremam eius
 maiestati maximam inter Martyres excellen-
 tiam; certum hinc est argumentum, quod
 Martyrium Virginis sit verum Martyrium, &
 sit namque typus omnium Martyrium Mar-
 tyri.

§ 4. Ex universali omnium creaturarum
 infirmitate in morte Christi, collige quanta
 fuerit afflictio coram SS. Matris eius:
 qua non plorans, acerbus eam quam
 amavit illa, se sentit.

¶ Tunc Evangeliste hoc Virginis Martyrium
 declarant nobisque declarant de or-
 dine gratiam, imitari sunt experisimum
 illum, & selectissimum pictorem Thymantem,
 mortem dum deponit nobilissimam Principis
 sollicitudo, & acerbissimo luctus quo mors
 illa quilibet saluti sui regni que conterna-
 ut, hinc conatus est periculis dolorem
 rapinere parentum illius hac etate intelli-
 guntur: tamen hunc ad vnum delinere r-
 nas et subditas lux stragemate. primo:
 et eo exprimit vultu admodum tristis, lacy-
 ma verum et oculis profluentibus que
 supponit eorum plandum exprimebant
 dem se subditas clarioribus ad huc meo:
 res met. Amicos deprece qui reliquos floru
 luctuque superabant tristissimo. Quando ad
 hunc occidit summum ascendit tristitia &
 afflictionis gradum: & quo propius ad con-
 larguitos appropinquabat, eo exercebat in eis
 luctus acutus: Quando iam patris matris que
 mortem esset deprecatur, nullam esse se-
 minum, nullum penitentium, quo tamen possit
 opponi iustus, tanta desolatio, tanta que
 Hagen. Hist. de Luther. a Tom. IV.

lacrymarum, velum faciebus eorum superexten-
 dit, quo toti contegebantur: q. d. Ars nequit
 deluere quid in se tantus sit dolor, quales
 gemitus: quanta suspiria, quales angustie,
 quanteque exortus, quos in parentibus pro-
 duci inopia & immatura mors filia ita
 dilecta a parentibus cuiusque iphigenia:
 per hoc argumentum statuit ut quantum
 fuisset ille luctus ex eo colligerent, quod in
 famulis acque in illi qui tam propinqui non
 erant parentes operabatur. Si namque illi
 tantam testabantur tristitiam, quantum hinc
 prototypa preterebant: quantum considera-
 bimus in ipsa parentibus illi adeo propin-
 quis, illis inquam, qui eam genuerant, edu-
 cauerant totaque studio nutreant, & talibus
 amotis indicis, quales toto vix decessu filie
 demonstrant, quam tantopere diligebant.
 Quid mater ageret genitrix que ceteris illam
 acerbius diligebat & vnum suorum lacte
 nutrebat, transactis tot pennis tantique in
 educatione molentibus, quales ex gaudio vix
 partuque talis filia pertulerat? filie hic ars,
 nec valent eximii licet pictores imagini
 debitos appropere colores qui tantam ex-
 primant animi tristitiam & quia iuxta naturam
 elegantiam hinc nequeunt delineare, velum
 faciei oppansus quo contegitur & patrem
 tantum eius al quam proponunt lacrymas,
 genitus luctusque feruorum, quos non ita
 propinquo tangit illud.

¶ Ita me i autem in tr. hoc mortis Christi
 spectacu. ad ardorem Cincis; describunt
 Evangeliste dolorem ac plandum famulo-
 rum, lapsum inter se collicorum, & piz
 doloris ad mortem Domini sui dirumpentiu:
 terra delinquit timore, contremiscens &
 monibus conuulsa certificis: quasi declarans
 sibi impolabile tantum afflictionis pondus
 se possit inuenire, sepulchra que spectantur
 mortui qui de turpis erigunt dolelli i
 illis ac Cuniculari foem hinc inque inters-
 portor qui omnibus terribem padonit
 Esiphio, stella que pullo regatur amict
 totaque caelum quo stristes ce ebrat mo-
 rientis exequias; Tempu velum quod a
 summo v que deorsum laceratur, sic vt pascat
 aduta & sancta Sanctorum; Moheres Hiera-
 salem que cum nulla illis esset cum Christo
 aut amicitia aut cognatio, la eyma tan en
 obituunt Christum in mira figura deapuztu
 P p p

II.
 Applica-
 tur luctui
 S. Virgi-
 nis.

adeo condolenda; Notos eius exprimunt & amicos tanto moreore absorptos vt illis omnis interclusa consolacionis porta videatur; Petrum amare plorantem, (An. Jas. fientes nihil eris: *lamentabantur Dominum*). Et tandem in omnibus creaturis generalem quandam magnamque tristitiam. Porro tantus est pie matris dolor, tanta desolatio, vt nullum tam potius efformare penicillum: quare illis hoc dixisse iustit: *stabat iuxta crucem Mar. r. Iesu Maria*. Penam aut. in eius lactumque non exprimunt: & quasi lactem oppandunt, q. d. ex dolore & moreore creatorum omnium Matris collige mentis. ma. tristitiam. Ex illius moreore huius concludere grauitatem: quia illam exprimere nulla valet loquendi facultas quantum eloquentia celebratima.

Veruntamen mentisissima Despara hoc non permittit leuauerunt: quia, vt pie crebro D. Anselmo, dolor tormento, penamque Deigenitricis tanto fuerunt omnium Martyrum penam trucidantiores, vt si has spectemus, & illas quas ipsi passi sunt, eorum forme comparatione leuissimam. Vt autem dolor iste quem stans iuxta crucem persequebatur, nihil esset, conueniens erat vt omnes illi consolacionis sanam precluderetur. Vt vero hoc intelligamus ait D. Ambrosius nobis non fuerit, quod fleuerit qui namque tribulatione obtutus pius, per oculos tristitiam respicit. Sauctissima vero Virgo nihil admodum eorum quibus eus pena demulceretur, vt angustia temperaretur: vnde nobis non proponit illam euangelista plorantem, ne intelligamus fleuisse vt leuamen doloris acciperet.

Tunc impetum est ex sententia D. Gregorii illud s. Simeonis senis oraculum quod preclat doloris gladio animam eius conuoluit. *Quia Virgo & Christus, caeterum passus sunt eucem, & Chret. i. Passio matrem doloris passione & compassione transiit: ipsa demulcerante quod filium carnebat in crucis tolerantem. Et sic: hoc Christus ita displicuit, vt absque vilo patereat. sibi leuamen cruciatum, ita similiter seculo omni solatio doloris Matrem oppressit. Asque idcirco non solum Euangelista quod fleuerit, ne eam hoc generati solatiu dolorum illi penamque temperaret, tam ob causam, vt opinatur & beate D. Ambrosii. D. Ioan. particulariter colligitur. Sicut enim nobis athenat Spiritus*

S. Sicut ista vestimtus, & vermis ligni, ita tristitia variat cordi. Sicut vermis perpetuo lignum moisi derodit & vsque dum totum corripit us cessat: sic & tristitia cor hominis peruat donec illud omnino consumat. D. autem Basilus argumentum adfert satis amplius idem multorum probus exemplis quibus tristitia vitam praefocauit. Vt igitur

permissit leuauerunt: quia, vt pie crebro D. Anselmo, dolor tormento, penamque Deigenitricis tanto fuerunt omnium Martyrum penam trucidantiores, vt si has spectemus, & illas quas ipsi passi sunt, eorum forme comparatione leuissimam. Vt autem dolor iste quem stans iuxta crucem persequebatur, nihil esset, conueniens erat vt omnes illi consolacionis sanam precluderetur. Vt vero hoc intelligamus ait D. Ambrosius nobis non fuerit, quod fleuerit qui namque tribulatione obtutus pius, per oculos tristitiam respicit. Sauctissima vero Virgo nihil admodum eorum quibus eus pena demulceretur, vt angustia temperaretur: vnde nobis non proponit illam euangelista plorantem, ne intelligamus fleuisse vt leuamen doloris acciperet.

II. D. Ambrosii. In obitu Valentis niani: de Iohannis Virg. c. 7.

III. Cur Maria non fleuerit.

IV. Similindio.

1. 2. 7. 17. 4. 1. 20. 25. 20.